

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **K. N.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu wniosku obrońcy z urzędu o zasądzenie opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 lutego 2023 r., sygn. akt VIII Ka 951/22 utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 lipca 2022 r., sygn. akt III K 1375/21,

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. O. Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote 80/100), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji w sprawie K. N. skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 lutego 2023 r., sygn. akt VIII Ka 951/22 utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 lipca 2022 r., sygn. akt III K 1375/21 oraz kwotę 450,80 (czterysta pięćdziesiąt złotych 80/100) tytułem zwrotu wydatków związanych z kosztami podróży z siedziby kancelarii do siedziby Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

Adwokat M. O. został wyznaczony obrońcą z urzędu K. N. w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 lutego 2023 r., sygn. akt VIII Ka 951/22 utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 lipca 2022 r., sygn. akt III K 1375/21, celem

sporządzenia i wniesienia kasacji na rzecz skazanego lub poinformowania Sądu Najwyższego, że nie stwierdzono podstaw do złożenia takiego wniosku.

W dniu 16 czerwca 2023 r. wpłynęła do Sądu Najwyższego kasacja obrońcy skazanego adw. M. O., która została oddalona jako oczywiście bezzasadna na rozprawie w dniu 30 listopada 2023 r., podczas której obecny był obrońca z urzędu.

Pismem z dnia 6 grudnia 2023 r. obrońca skazanego zwrócił się o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu za sporządzenie kasacji, albowiem nie zostały one uiszczone w całości ani w części oraz wydatków związanych z kosztami podróży do Sądu Najwyższego.

W związku z powyższym Sąd Najwyższy uznał, że obrońcy skazanego należy się - stosownie do treści art. 16 ust. 2 i 3 w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. 2019, poz. 1513) i § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019, poz. 18) wynagrodzenie za podjęte czynności oraz w oparciu o § 2 pkt 1b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 27 z 2002 r., poz. 271 oraz Dz. U. z 2023 r. poz. 5) zwrot wydatków związanych z kosztami podróży z siedziby kancelarii do siedziby Sądu Najwyższego.

Mając przywołane argumenty na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji – z tym, że podwyższono jedynie opłatę (360,00 złotych) za wskazane czynności obrońcy z urzędu o 23 % podatku od towaru i usług (VAT), zgodnie z treścią § 4 ust. 3 cytowanego rozporządzenia z 2016 roku.

[J.J.]

[ał]